

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apere Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL.

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru străinatate pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipografiei arhidiecezane, Sibiu, str. măcelarilor 45;

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegrafului Român”, strada măcelarilor nr. 45.
Epistole nefrancate se refuză. Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE.

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl.
rândul cu litere garmond.

Reforme agrare în România.

Sibiu, 8 Noemvrie n.

Corpurile legiuitoare române au ales încă în primăvară, după potolirea regretabilelor răscoale țărănești, o comisiune parlamentară, în scopul ca să se ocupe în mod amănunțit cu reformele devenite inevitabile, de o parte, pentru mulțămirea, barem în parte, a țărănimii din regat, iar de altă parte pentru împedecarea repetirii tristelor evenimente cari au trecut în primăvară peste regatul român.

Comisiunea aceasta parlamentară s'a întrunit zilele trecute în București, și s'a apucat de lucru. Guvernul român i-a prezentat patru sprezece proiecte de lege, toate referitoare la îmbunătățirea sortii țăranului din regat, și toate compuse pe baza datelor adunate cu multă scrupulositate și după o precumpenire temeinică a tuturor intereselor, cari în astfel de chestii grave au să fie puse în cumpănă.

Datorința comisiunii parlamentare este acum, să examineze cu deamănuntul proiectele acestea de lege, să le modifice, să le îndrepte, să le întrezească, dacă află că e necesar, și apoi să le prezente spre desbatere și votare corpurilor legiuitoare române, cari se întrunesc în sesiune ordinară în 15/27 Noemvrie anul curent.

Aceste patru-sprezece proiecte de lege sunt următoarele:

1. Invoielile agricole, 2. Casa rurală, 3. Monopolul cârciumelor, 4. Asociațiile țărănești, 5. Judecătorii de Ocol, 6. Contra trusturilor, 7. Arândarea moșiilor la țărani, 8. Asupra moștenirii pământurilor țărănești, 9. Birourile de muncă agricolă, 10. Indemnizarea proprietarilor păgubiți pe vremea răscoalelor, 11. Reforma jandarmeriei rurale, 12. Reforma administrației la sate, 13. Asupra terenurilor petrolifere, 14. Înființarea ministerului de agricultură.

Chiar și numai din titlurile proiectelor de lege se vede, că guvernul român și-a dat silința se descoperi toate relele, toate ranele țărănimii din regat, căutând să aplice la fiecare rană și leacul potrivit. I-a succes, ori nu lucrul acesta? Are să constate comisiunea parlamentară întrunită în București în prima linie, iar în linia a doua corpurile legiuitoare însăși, din sinul cărora a ieșit comisiunea.

De cea mai mare importanță e fără îndoială proiectul de lege despre *invoielile agricole*, izvorul tuturor neînțelegerilor din trecut între țăranul muncitor și proprietarul, ori posesorul pământului muncit de mâinile țăranului. În legea aceasta vine stabilit principiul, că atât arânda pământului, cât și valoarea muncii, are se fie supusă unui preț maximal și minimal. Se asigură apoi pe seama fiecărei comune un islaz comunal de mărime potrivită, pentru a-și putea permite locuitorii satului ținerea și prăsirea vitelor, trebuincioase gospodăriei lor.

Se iau severe măsuri și pentru măsurarea esactă a pământurilor date țăranilor în arândă, pentru a nu se mai repeti abuzurile din trecut, când în loc de două pogoane de ex. se dădea bietului țăran numai unul și jumătate, de plătit însă a plătit două.

Cu privire la dijmuirea și răfuiala la timp încă se cuprind dispozițiuni în proiectul de lege, în scopul, ca țăranul să nu mai stea cu bucatele pe câmp săptămâni întregi, până se îndură proprietarul se vină la dijmuit.

În sfârșit se iau măsuri și pentru cazul, că unul ori altul dintre contrahenți nu se ține de contract, trecute fiind în proiect dispozițiuni aspre de *executare*, așa, ca dreptate să se facă și țăranului, dar nici proprietarului să nu fie amenințat în interesele sale.

Importanța acestei legi fără îndoială că este mare, pentru că prin

ea se pun bazele unei nouă vieți agricole în România, și de aceea avem convingerea, că toți cei chemați își vor fi dat și își vor da silința să o facă cât mai bună și cât mai perfectă, spre binele și prosperarea țării, cum și spre mulțămirea și liniștirea tuturor celor interesați.

Vorbirea deputatului Dr. V. Lucaci

rostită în ședința din 30 Octomvrie n. a dietei ungare.

(Urmare.)

De aceea vedem, că în decursul trăirii pactului chiar aceste stări, aceste drepturi publice ș. a. se nizuiesc a fi explicate, a fi determinate mai precis — în tocmă cum s'a exprimat Ex. Sa contele Apponyi, iar din acestea rezultă, că curențele false ale politicii vor înceta, și în locul acestora vor urma stări accesibile.

Așa suntem, On. Cameră, în aceasta chestie ca și în chestia amintită deja. Chiar pentru aceea m'am folosit de reflexiile înțelepte ce le-am auzit dela Ex. Sa contele Apponyi, și pe cari le-am adus în legătură cu chestia existentă.

Așa-i, On. Cameră! Toate lucrurile din lume sunt supuse legilor dezvoltării, progresului, însă totdeauna să ținem seama de principiile fundamentale de unde purcedem, și să zicem, că o instituție numai pe baza acelor principii fundamentale va înflori, va progresa, va exista, pe baza căror principii fundamentale s'a născut, s'a făcut. Așa suntem noi în țara aceasta On. Cameră! Aceasta ni se spune zi de zi, aceasta o auzim în vorbirile de program și în declarațiile bărbatilor din guvern, și în privința aceasta nu face excepție nici Excelența Sa Bánffy Dezső, despre care însă știm cum a tratat chestia naționalităților. (Strigăte și zăbierături puternice în stânga: Bine a făcut, trăiască Bánffy!) N'a avut vreme să săvârșească, ce a voit și s'a înecat în politica sa proprie, iar politica lui, mulțămită Domnului a răposat (mişcare) fără drept de reinviere.

On. cameră! Voiesc să folosesc ca punct de mănecare al vorbirii mele principiul, despre care am amintit la început, adică iubirea de patrie sau patriotismul. Niciodată și nici într-o țară nu au luat în desert și nu au mistificat mai mult înțelesul acestui principiu ca la noi. (Sgomot în stânga extremă.)

Aduceți-vă aminte de vremea aceea, când patrioții își ziceau unul altuia „Peciovici”. Aduceți-vă aminte de vremea,

când așa zisul partid liberal își ajunsesse apogeul în activitatea politică. Oare atunci ce ziceau bărbatii acestui partid despre patrioții 48 iști? De sigur nu-i considerau de buni patrioți. De câte ori nu i-au suspiționat, de câte ori nu i-au numit trădători, numai fiindcă nu aveau aceleași păreri politice. Aduceți-vă aminte de cele întâmplătoare acum 3 ani. Eu așa cred, că colegul meu Holló Lajos — mi-ar plăcea mult să fie de față, ca să mă audă — e un reprezentant al patriotismului. Și știți ce a zis acest domn înainte de asta cu 3 ani despre un ziar patentat patriot, care apăra o altă direcție politică, despre „Bad. Hirlap”? Nici mai mult, nici mai puțin decât, că e trădător de patrie, și că stă în intime relații cu ceilalți trădători și cu „patrioții” de 5 pițule. I-au tăgăduit patriotismul, pentru că apăra formula Szell — Körber — și... pe Apponyi.

Și în acest hal ne aflăm și astăzi on. cameră. Astăzi cinstita coaliție și ziarele ei după cum a spus-o eri colegul Thaly Kálmán, presupun ori ce despre rămășițele sau ruinele guvernului anterior, numai aceea nu voiesc să creadă odată cu capul, că și între dâșii s'ar afla Unguri și patrioți buni. Dacă cineva e darabant, urmează eu ipso, că nu poate fi bun patriot. (Așa-i! în stânga extremă, zgomot.)

Eu zic și susțin, că majoritatea guvernului și jurnalistică coaliționistă, desigur n'a numit și nu numește patriotic pe guvernul precedent, (sgomot). Că aveți sau n'aveți drept, eu nu s' chemat să judec, ci va judeca istoria, dar până atunci noi putem să-i condamnăm sau să-i preamărăm, în acest joc eu însă văd mai mult defaimarea adevăratului înțeles al ideilor decât statorirea valorii și a înțelesului lor.

Așadar vă întreb, că patriotismul, ea ideal, care te imboldește la fapte mărețe și care ca atare formează fericea cetățeanului, poate fi supus, poate fi subjugat, poate să se schimbe cu fiecare partid în fiecare guvern, sau poate să depindă dela peana unuia sau celuilalt jurnalist? Iubirea mea de patrie e cu mult mai mare decât să se schimbe cum se schimbă vremea. (La stânga sgomot.)

În patria noastră, în împrejurările noastre speciale, în aceea cred că se manifestă iubirea de patrie, că suntem într-o toate supuși loiali ai regelui nostru apostolic. (Sgomot în stânga). Acesta e lucrul cel dintâiu. (Sgomot continuu la stânga). Aceasta este ideea fundamentală a statului monarhic. Criteriul nerăsturnabil al iubirii de patrie mai este apoi și îndeplinirea legilor sancționate de acest parlament, cari legi nu-i ertat să fie supuse schimbărilor politice și cari legi tre-

FOIȘOARĂ.

Nepotul răsfățat.

Farsă, în 5 acte, de A. Kotzebue.

După o traducere a lui Ioan St. Șuluțu, prelucrată de T. V. Păcățian.

(Urmare.)

SCENA 8.

Doamna Anica: (Îl ține de urechiă.) Cum ai îndrăznit tu moșcule să-ți bați joc de oamenii, cărora ești dator recunoștință și respect?

Dora: (Îl prinde de cealaltă urechiă.) Crezi d-ta vere, că cu o femeie onestă poți să faci astfel de glume necălite?

Doamna Anica: Să mă prostească întru atâta, ca să-i cred minciunile! Pe mine, mă rog, pe mine! (Îl trage de urechiă.)

Dora: (Îl trage de cealaltă.) Și pe mine să mă trimiți prin ploaie în grajdul vacilor!

Iancu: (Smulgându-se din mâinile lor.) Bine mă rog, până când credeți că puteți dispune după plac de urechile mele?

Somnulescu: Glumă de glumă nepoate, dar asta n'am așteptat-o dela tine.

Costică: Domnule! Ești lipsit de orice cultură. Ești un necioplit. Un mitocan!

Iancu: Sunt vesel a putea constată, că între d-voastră domnește cea mai perfectă armonie și uniformitate cu

privire la persoana mea. Și aceasta unitate de vederi e opera mea!

Somnulescu: De ce-ai spus că arde casa?

Iancu: Și n'a ars? Să dăm mulțămită Domnului.

Doamna Anica: De ce-ai spus, că mi-a nebunit bărbatul?

Iancu: Și n'a nebunit? Pară-ți bine!

Costică: Pe mine de ce m'ai trimis în grajd, ca să caut pe d-șoara Dora?

Iancu: N'ai găsit-o acolo? I-mi pare rău!

Dora: Mie de ce mi-ai spus, că d-l Costică umblă după servitoarea noastră?

Iancu: Și nu-i așa? Atunci sigur că umblă după alta.

Dora: D-ta ești un om răutăcios, care face numai zarvă și ceartă. (Iese.)

Costică: Disprețul meu, d-le Iancu! (Pleacă.)

Doamna Anica: Ești un răsfățat Iancule, și vai de tine dacă nu-ți iei o nevastă cuminte, care să-ți tocmască capul la loc. Te compățimesc! (Iase.)

Somnulescu: Eu nu te desprețuiesc, nu te compățimesc, ci te felicit. Ești băiat cu spirit ștrengarule. Am să-ți povestesc pe larg cum în tinerețe făceam și eu ștrengării de acestea, dar întâi vreau să dorm nițel. (Se retrage în odaia sa). I-s obosit!

Iancu: Noapte bună Unchiule!

SCENA 9.

Iancu: (Singur.) Brrr! (Se scutură.) Bine că trecu! I-am scuturat pe toți de pe capul meu. Acum să-mi văd

de treabă. Mărioara nu să învoiește să fugim. Zice că nu se cuvine. E faptă rușinoasă. Nu-i permite recunoștința și simțul de onestitate. Mai bine să ducă într-o mănăstire de maice, decât să fugă. Firește, e lucru cam jenant pentru o fată de omenie; dar eu altă scăpare nu am. (Afară se aud pași grei.) Ce dracu e eară? Credeam că am scăpat de toți. Cine mai vine oare?

SCENA 10.

(*Maiorul Sommulescu*, intră. Se face sară.)

Maiorul: Intre trăsnete și fulgere, și udat de o ploaie teribilă, ca pe vremea lui Noe, intru în casa aceasta. Și e întunerec, cum eră înainte de facerea lumii cu vre-o opt zile. (Vede pe Iancu.) Ah, pardon, domnul meu. Sunt un călător. Noaptea și tempestatea înfiorătoare m'au silit să intru în casa aceasta. Am rătăcit și caut pe cineva care să mă povățuiască, ca să ajung unde vreau să ajung.

Iancu: Bine ați venit domnul meu. Și unde vreți să călătoriți?

Maiorul: La domnul Timotei Sebastian Sommulescu.

Iancu: Da?

Maiorul: Mai am mult până la moșia lui?

Iancu: Prea mult n'ar fi. Dar sunteți atât de bun să-mi spuneți, care este scopul călătoriei d-voastre la casa d-lui Sommulescu?

Maiorul: Am la dânsul o copilă, lăsată de când eră în leagăn, și pe care n'am văzut-o de 16 ani.

Iancu: D-ta ești maiorul Sommulescu?

buesc aduse în îndeplinire în orice împrejurări. (Aplause la naționaliști). Se poate, că nouă nu ne convin, se poate că s'au adus în contra voinței noastre, putem să luptăm în contra lor, dar de respectat trebuie să le respectăm până legea e lege. (Aplause la naționaliști). În acestea văd eu adevăratul patriotism, acestea sunt ideile fundamentale ale iubirii de patrie, cari nu e ertat să fie supuse schimbărilor politice și părerilor jurnaliștilor.

Iar dacă așa stă lucrul, pentru că nu poate fi altcum, atunci cum se poate explica aceea, că între noi totuși sunt părerii contrare. (Sgomot continuu).

Prez. (Sună): Liniște dlor!

V. Lucaciu: Deci acesta e punctul nostru de vedere, acesta e baza patriotismului nostru, așadar acesta trebuie să fie și al dvoastră. Deci între noi nu pot fi părerii contrare și nici nu e permis să fie. (Sgomot. S'auzim). Așa s'a dezvoltat... (Sgomot continuu) din o înțelegere rea o anumită direcțiune politică, din care ar urma apoi, că patriotismul numai unul singur poate fi și anume acela, care e în stare să contopească și care și voește această contopire, în sinul națiunii maghiare. (Contrazicere).

Această explicare a patriotismului nu am acceptat-o nici când, ba nici nu o vom primi, chiar pentru aceea sunt divergențe politice între noi. (Sgomot continuu).

Lucaciu: O altă divergență de părerii formează între noi, așa numitul concept despre „națiune” și „naționalitate”. Să luăm lucrul dela început, să vedem cum s'a dezvoltat lucrul acesta în viața publică a Ungariei, până în zilele noastre, așa că am ajuns acolo în ce privește chestia naționalităților, că pe mine și colegii mei ne privește ca dușmani de moarte. (Sgomot).

On, cameră! În zilele trecute a fost desvălirea chipului unui distins bărbat de stat, la congresul advocaților s'a întâmplat această desvălire a chipului lui Verböczy. Nu voesc să intru mai adânc în criticarea dreptului făcut de el, l-au criticat, nu popii, ci advocații. Să deschidem cartea acestui mare autor, despre care ministrul de justiție a vorbit cu atâta căldură înaintea tuturor advocaților din Ungaria. Acolo în cartea a III-a, capitolul 25, §. 2, Verböczy în mod taxativ, înșiră națiunile din Ungaria „naționes regni Hungariae”. În mod taxativ înșiră — firește în limba latină, — că în Ungaria sunt Unguri, Valahi, Germani, Slovaci, cu un cuvânt le înșiră pe toate națiunile cari sunt în Ungaria. Vorbește și în special despre fiecare națiune. Deci vedem on, cameră, că Verböczy în cartea sa înșiră națiunile după limbă. Aceste națiuni locuitoare în Ungaria alcătuiesc statul. (Sgomot).

On, cameră! Eu le aduc aceste argumente, că aceste idei politice sunt supuse dezvoltării legilor. Punctul de mănecare deci e acela, că se zice, că nu au fost atunci națiuni în Ungaria. Bine, dar Ungurii, Slovaci, Românii ce au fost? (Sgomot). Același popor, ba dacă vreți aceleași naționalități, cari au locuit atunci, locuiesc și acum aici. Înșă în evoluția de mai târziu, conceptului „națiune” au voit să-i dea altă explicație. Asume Kölcsey, Kazinczy F., bar. Eötvös Iosif, în opurile lor politice și literare vorbesc despre naționalitățile maghiare și vorbesc despre națiunea maghiară, chiar așa ca despre națiunea și naționalitatea română, decile-au folosit deopotrivă expresiunile acestea. Înșă cu ocaziunea aducerii legilor din

1848 și din 1866—68 să deschidem buletinele parlamentare și vom afla că s'au născut, ca aceste două expresiuni să fie cât mai bine determinate și cât mai precis, și totdeauna așa s'au exprimat, că în Ungaria există o națiune politică nedespărțită, pe aceasta o numesc națiunea maghiară, și la această națiune politică aparțin, ca membrii, atât Maghiarul, cât și Românul, Slovaci și celelalte naționalități. (Aplause). Ei bine noi aceasta o primim și o stimăm până e lege. Deci pentru ce sunt atâtea frecări între noi, chiar în ce privește chestia naționalităților? Pentru că națiunea maghiară voește să contopească în sinul ei naționalitățile și să nege individualitatea naționalităților. (Strigăte: Nu e drept)

Eu sunt martor, că atunci când vorbești în saloane cu bărbați de stat ai Ungariei, sau cu un fișpan mai cu minte, totdeauna dau dreptul acestei deosebiri și nici când n'am aflat nici chiar pe baronul Bánffy, care așa să fi dat definiția naționalităților precum a fi dezvoltat-o eu. Dar voi ne întrebați de plângerile, de durerile noastre! Așadar ascultați. Ne doare că pe baza unor vorbe rău înțelese, pe cari așa zicând zi de zi călăriti, vă îndoiți în patriotismul nostru, și voiați să ne luați nu numai drepturile politice, dar ne declarați chiar de trădători de patrie, pentru că ne iubim poporul nostru...

Vă rog dlor deputați să vă reîmpropățați în minte programul politic al lui Széll Kálmán, care chiar în ce privește chestiunea naționalităților ne-a sunat ca o simfonie divină și a cărei rezultat a fost o decepție foarte dureroasă.

Totdeauna când văd aceste idei expuse în vorbirile de program ale deputaților, totdeauna spun că își iubesc pe frații lor Români, Slovaci, Sârbi, dar totdeauna amenință cu cele mai teribile pedepse pe așa numiții agitatori. Aceasta ar fi în regulă, dar când noi ne exprimăm iubirea față de popor, de limbă, de cultura noastră, cu gura mare strigă, tipă, că suntem trădători de patrie și ne am conjurat în contra unității de stat maghiar.

Așa stă lucrul cu ideea de stat maghiar, așa se nasc pervertirile politice prin munca fără suflet a ziariștilor. Onoare foarte puținelor excepții, cari nu se lasă seduși.

Ce înțelegem dlor sub ideea de stat maghiar? Ideea de stat maghiar e codificarea celor 2 principii, despre cari am vorbit mai înainte. Dar dacă e vorba despre înghițirea naționalităților, dacă înțelegem sub ideea de stat nimicirea culturii naționalităților, atunci noi suntem contrari acestei idei, pentru că e antipatriotică. Cu conștiința liniștită și cu fruntea ridicată susținem, că noi gândim, căutăm și lucrăm în sensul cel mai spiritual, cel mai patriotic și că principiile noastre conduc la consolidarea păcii și la fericirea țării.

Nu tare de mult am avut onoarea a asculta — nu din locul acesta, ci de pe galerie — vorbirea Excelenței Sale Andrássy în chestia naționalităților, care vorbire a avut bunătatea a o tipări și în limba română și a o împărți în câteva mii de exemplare. Vorbirea aceasta a fost considerată ca un fel de capit's diminutio a naționalităților, a voit dl ministru să ne arete pe noi, ca pe niște trădători de patrie și pe sine a voit să se afirme, ca un binefăcător al naționalităților, căci vezi Doamne, el iubeste poporul, îi dorește binele, dar urește agitatorii. (Așa-i. Sgomot în stânga).

Dar dlor, cine iubeste agitatorii?

Am înțeles însă, că dvoastră sub agitatori ne-ați înțeles pe noi. Dacă așa stă lucrul, apoi durere dvoastră și domnul ministru greșiți, căci de fapt noi nu agităm împotriva patriei și a națiunii maghiare, ci da, agităm împotriva întortocherii și pervertirii concepțiilor politice.

Alt motiv pentru care denegăm votarea indemnității acestui guvern, cu toată onoarea care ne poartă față de membrii acestui cabinet și îndeosebi cu care recunosc capacitatea lor genială ca bărbați de stat, — este modul de guvernare, care a cauzat ura deplorabilă cu care ne purtăm unii față de ceilalți în această țeară și care n'ar fi permis să fie.

Aceste contraste, aceste pasiuni dușmănoase n'ar fi permis să domineze între fiii acestei patrii.

Ațâțăm în contra acelor idei scălciate cari sunt în stare să provoace ceartă și ură; cari ne fac dușmani pe fiii acestei patrii, cari se nisuesc să nimicească, dacă cândva se va putea prin ajutorul acestei lozince false, dar nu se va putea.

Că până când e cu noi iubirea poporului, până când ne iubim limba, până când simțim svârcolind în pieptul nostru conștiința națională și până când și cel din urmă strop de sânge e sânge românesc nu ne temem. (Aplause între naționalități. Sgomot la stânga).

(Va urma).

Nr. 11077 Bis.

Notă.

Multonorații domni Dr. Izidor Marcu canonic metropolitan și Stefan Roșianu, spiritual și profesor în Blaj, au redactat și edat sub titlul „Alcoholismul”, o preinstrucțiune broșură de 161 pag, care de o parte cuprinde un material prețios pentru studierea din toate punctele de vedere a acestei patimi destul de lăpăte și în sinul credincioșilor bisericești noastre, iar de altă parte indică și multe mijloace pentru combaterea acestui vițiu ruinător. Deci recomandăm clerului nostru pastoral precum și învățătorilor din arhidieceză, a-și procura acea broșură apărută la Blaj în tipografia seminarului arhidiecezan (prețul 1 cor. 20+ porto), a o ceti cu toată luarea aminte și a aplica mijloacele recomandate pentru stărpirea acelei patimi în comunele aparținătoare arhidiecezei noastre.

Sibiu, 23 Octomvrie 1907.

Consistoriul arhidiecezan.

Fapte nu vorbe ne trebuiesc.

Ofenbaia, 22 Octomvrie 1907 v.

În ziua de 14 Octomvrie (Cuvioasa Paraschivă) aflându-mă în vizitațiune canonic în parohia Valea-Geogelului, am asistat la jubileul de 25 ani ai preoției părintelui George Lazar.

Sărbarea unui jubileu fără îndoială e ceva înălțător de inimi, ales pentru cel ce sârbează. Pentru el este popas, în care își reamintește bucuriile și peripețiile vie-

ții trăite, ba își croește nouă planuri și speranțe de viitor. Adevărat iubileul poate fi însă numai cel la care ia public mai însemnat parte, care se deosebește de alte sărbări prin ceva creațiune nouă, cu un cuvânt eare eternizează clipa în care s'a născut.

Și caracterul iubileului părintelui G. Lazar e acesta! Un spirit nou par'că a cuprins publicul din parohie în urma lui, ce ne umple de cele mai bune nădejdi pentru viitor.

Dar las să vorbească scrisoarea parohului, comitetul din acest incident a adresat-o comitetului parohial și care însuși am adus-o la cunoștința poporului în biserică, însoțindu-o și de unele explicații și îndemnuri, și care este în întregime de cuprinsul următor:

„Onorat comitet parohial! Se împlinește un pătrar de veac de când subscriul păstoraște turma din Valea-Geogelului. În 25 ani am condus încât puterile slabe sufletești și trupesti m'au ajutat, turma mea la pășunea hrănitoare. Acestui moment pentru mine foarte însemnat, voesc a-i da caracter mai pronunțat prin o față folositoare poporului credincios. Deodată cu prezenta scrisoare predau deci onor comitet parohial suma de două sute (200) coroane, care până voi fi în viață promit a o întregi cu unele cuotisații anuale — după ale mele puteri.

Dorința mea ca fundator e, ca din suma aceasta și cotisațiile anuale, ce în viitor le voi destina spre acest scop să se formeze ca proprietate a bisericești gr. or. române din Valea Geogelului, un fond separat bisericesc care se poate numele: „Fondul George Lazar”.

Menirea fondului să fie: salarisarea cantorilor, crâșnicilor, clopotarilor, prescurarilor, cu un cuvânt personalului bisericesc ajutător la serviciul divin din biserică. Parohului sau parohilor din parohie se pot da din fond numai ajutoare în casuri de necesitate extremă și numai după ce salarisarea personalului ajutător va fi asigurată, pentru că dorința mea e a asigura dotațiunea acestui personal și nu a parohului.

Fondul până la mărimea de una mie (1000) coroane se capitalizează mereu cu interesele la interese și din el nu se pot face nici un fel de erogate spre nici un fel de scop. Dela mărimea de 1000 cor. încolo 10 procente din venitul curat să dau salar cantorului, iar restul se capitalizează și mai departe. Trecând mărimea peste 2000 coroane se dau 20 proc. salar din venitul curat, dar acum primește din ele 6 proc. și crâșnicul. La toată miza de creștere mai departe se împart cu câte 5 proc. mai mult din venit și remunerația se estinde treptat asupra clopotarilor, prescurarilor etc. în proporția ce o va satori comitetul și sinodul parohial, cu considerare la trebuințele reale și serviciile prestate de acest personal. Dela 10,000 coroane în sus și până la 50,000 cor. a capitalului se distribuie din venitul curat constant 60 proc., și 40 proc. se capitalizează. Las la apăsarea comitetului și sinodului parohial dispozițiile mai departe asupra întrebuințării venitului, după ce fondul va trece peste 50,000 cor. contemplate de mine ca capital statonic. Doresc însă ca fondul și de aici încolo să crească, dând din el și stipendii și ajutoare tinerilor din parohie ce voesc a se perfecțiunea mai ales în arte.

Îndatorez comitetul, că permițând mijloacele se instituie de cantor etc. atari

Maiorul: Așa e. Eu sunt maiorul Somnulescu.

Iancu: Imi pare bine. (Aparte.) N'am ce face, dar trebuie să-i joc și lui o festă. (Tare.) Cunoșc pe d-șoara, fiica D-voastre!

Maiorul: (Cu interes.) Da? O cunoști?

Iancu: E o copilă plăcută, frumoasă, onestă și cu minte.

Maiorul: Mă bucur că astfel de vești aud despre ea.

Iancu: Se mai află cu dansa în casa d-lui Somnulescu și un nepot de al D-voastre, Iancu, un tinăr foarte cum se cade. Onest și de absolută încredere.

Maiorul: Mie mi-l'au descris ca pe un ștrengar și jumătate.

Iancu: Calumnie josnică!

Maiorul: Ciudat! Chiar cumnata mi-a scris, că e un mișel mare!

Iancu: N'a avut dreptate. Eu îl cunosc bine.

Maiorul: Imi pare bine de informația care mă mulțamește. Dar spune-mi te rog, unde mă află eu acum?

Iancu: Te afli într-o casă, dela care moșia d-lui Somnulescu e la depărtare numai de jumătate de oară.

Maiorul: Și cine e stăpânul casei acesteia?

Iancu: Domnul Șăinescu... Sigur că cunoașteți familia.

Maiorul: Din contră. E un nume mie cu totul necunoscut.

Iancu: E o familie veche și avută.

Maiorul: D-ta ești de bună seama fiul proprietarului.

Iancu: Așa e!

Maiorul: Domnule Șăinescu! Fă-mi te rog un serviciu.

Iancu: Ce anume?

Maiorul: Calul meu a obosit, numai răzbește drumul. Împrumută-mi un cal, ca să pot ajunge încă în sara aceasta la domnul Somnulescu.

Iancu: Cu cea mai mare plăcere, dar astăzi nu se poate. E absolut imposibil.

Maiorul: De ce?

Iancu: Un vizitiu al nostru tocmai astăzi s'a însurat.

Maiorul: Nu-l putem conturbă, firește.

Iancu: Iar celalalt s'a suit într'un pom, a căzut și și-a frânt piciorul.

Maiorul: Ei, malheur! Nu-mi rămâne deci, decât să stau aici peste noapte.

Iancu: Părinții mei vor fi foarte veseli, că au în casa lor un oaspe atât de plăcut. Mă duc să le comunic îmbucurătorul eveniment. Dar întâi să vă spun un lucru. Tatăl meu și fratele D-tale trăiesc foarte rău de mai mulți ani.

Maiorul: Și care e cauza?

Iancu: Uite care. Au fost odată amândoi, la o petrecere în oraș. Acolo eră și o contesă tineră și frumoasă. Amândoi voiau să o joace și s'au certat, că dintre ei care să o joace întâi? Contesa a preferit pe d-l Somnulescu, și tatăl meu s'a supărat foc. A urmat o ceartă mare între ei, căreia numai moartea îi va pune capăt.

Maiorul: Curios! Eu așa știu, că fratele meu nu iubeste dansul!

Iancu: Tatăl meu tot așa! Și totuși s'au certat.

Maiorul: Am auzit, că fratele meu s'a îngrășat.

Iancu: Ca și tatăl meu. Căci la dreptul vorbind, cam samănă unul cu altul.

Maiorul: Atunci de ce nu se lasă de dans?

Iancu: Că s'au lăsat. Dar atunci a fost un capriț dela amândoi. Frumoasa contesă i-a scos din pepeni. Închipu-eșteți, tatăl meu se face foc și pară și numai dacă aude rostindu-se numele Somnulescu!

Maiorul: Crede tata D-tale că numele acesta nu e destul de onest?

Iancu: E o slăbiciune a tatălui meu, care pe mine mă supără foarte mult, dar n'am ce face. Respectul față de tată...

Maiorul: Înțeleg. Așa e bine și frumos.

Iancu: De aceea, te-ai ruga domnule maior, să-mi permiți ca să te recomand părinților mei sub alt nume, ca nu cumva să se supere tata și să-ți denege ospitalitatea.

Maiorul: Domnule Șăinescu, te asigur, că numele Somnulescu nu e pătat, și n'a suferit rușine niciodată.

Iancu: Numai pentru sara asta, d-le maior. Nu fiți supărat. Măne vă conduc eu până la dl Somnulescu. Merg deci să avisez părinții despre sosirea D-tale. Și ca să nu rămâneți singur, voi chema pe sora mea ca să stee cu D-voastră. O chiamă Mărioara și pe ea, ca pe fiica D-voastre. (Merge spre odaia Dorei. Aparte.) Bună ocaziune, ca să mă răzbun și asupra ei! (Deschide ușa și strigă.) Mărioară! Mărioară!

(Va urma.)

persoane cari pot înființa și cor bisericești, dorind cu tare ridicarea solemnității lor cultului divin.

Administrația fondului o prevăd organele legale din parohie sub supravegherea autorității superioare bisericești. Până ce mă aflu însumi în viață și pot controla afacerile fondului, se la se poate investi și în obligații la parohienii din comună și jur. Trecând însă eu din viață și neputându-mă îngera în administrația fondului, investirea nu se va mai putea face în obligațiuni, ci încasându-se capitalul se vor procura — cu previa autorizație a superiorității bisericești — ori pământuri cu venit sigur, ori obligații de stat, hârtii de valoare ș. a., păstrându-se aceste din urmă la consistorul arhidieceșan. Corectitatea administrației și manipulației trebuie astfel să o garanteze organele parohiale pentru toți timpii viitori.

Taxa de administrație a fondului se statorește odată pe totdeauna cu 10% dela venitul brut și se poate transpune an de an fondului general existent deja, pentru ca să se acopere în ea trebuințele curente bisericești, cum și parastasul ce va trebui să se servească pentru mine și soția mea Maria, după trecerea noastră din viață, totdeauna la 53 Aprilie, ziua de S. George, care e patronul meu. Taxa parastasului să fie însă modestă și să o statorească comitetul totdeauna pe câte un period de 5 ani înainte, când se va publica în biserică și scrisoarea mea prezentă. Copiii și nepoții mei, încât vre unul ar ocupa post de paroh în parohie, le interzic a primi remunerație pentru slujirea parastasului meu.

Instrumentele muzicale și recuzitele pentru corul bisericesc se pot procura tot din fondul ce poartă numele meu.

Dumnezeu să binecuvinteze întreprinderea mea și să înmulțească duhul înțelepciunii și înțelegerii în această parohie!

Valea-Geogelului, 14 Octomvrie 1907.

George Lazar m. p.
paroh gr. or.

E superflu a spune, că întreg poporul a primit cu lacrimi de bucurie și însoțire actul. Unii din membrii comitetului stante pede s'au declarat aplicați a urma pilda parohului lor și a întemeia și ei fonduri, înmulțind după putință și ei talanții ce iau primit dela Domnul.

Că scânteaia aprinsă nu se va stinge e cea mai bună garanță parohul iubitant care între alte multe lucruri bune și folositoare pentru biserică noastră din Valea-Geogelului, numai înainte cu 5 ani a înmeiat fondul școlar din parohie, care de prezent numără frumoasa sumă de 2300 coroane, și fiind neatacabil și acela, e speranță că în câți-va ani va da sumă considerabilă, și alătura cu noul fond înființat vor forma 2 puternice colonne la perpetuarea memoriei iubitantului paroh.

Scrisam aceste șire, să arăt preoților noștri căle ce — între alte multe agen-de preoțești — au să o străbată, dar le-am scris și drept încurajare pentru iubitant. Recunoștința superiorului, nu mă îndoiesc, îi va servi drept razim în oțelirea puterilor, spre a înfrunta obstacolele ce i se opun, penetrând înainte și tot înainte.

Vasile Gan, protopr.

NOUTĂȚI.

Inchiderea Sf. Sinod al bisericii autocefale a României s'a făcut Miercuri fiind de față dl Spiru Haret, ministrul cultelor și instrucțiunii și P. Gârboviceanu, administratorul Casei Bisericii. Dl Ministru Haret a dat cetire Mesajului regal de închiderea sesiunii.

Maiestatea Sa Monarhul a primit Luni în audiență pe prim-ministrul austriac baronul Beck. Aceasta e prima audiență particulară acordată din partea Maj. Sale după morbul său.

Bucătărie comună sibiană. Damele și domni cari s'au prenotat ca Abonați la bucătăria comună de aici, sunt rugați, a participa *Duminecă în 10 Noemvrie n. la oarele 3 d. a.* în sala de gimnastică a gimnaziului de stat, la o consfătuire. La desbarere pot lua parte numai Abonații. Obiectul desbaterii e următorul: Raportul comitetului. 2. Presentarea statutelor. Pentru participare numărăoasă se roagă: *Comitetul.*

Hymen. Dșoara Livia Pop, cu dnul Dr. Romul Boilă își vor celebra la 17 Noemvrie 1907 st. n. cununia în biserică catedrală din Baj la orele 3 și jum. d. a.

Achitată. Doamna Tațiana Grigoriu, soția deputatului român socialist Dr. Grigoriu, acuzată de lesa maiestate, pentru că ar fi spus publice că Im-

păratul n'are nici un merit la introducerea votului universal, a fost achitată. Tribunalul a fost presădat de judecătorul Bălian.

Adunarea generală a societății pentru fond de teatru român se ține în Co-ha'm, Luni și Marți, în 17 și 18 Noemvrie nou. Ședințele vor fi conduse de dl viceprezident Virgil Onițu, directorul gimnaziului român din Brașov. Se va oficia parastas pentru odihna sufletului decedatului prezident Iosif Vulcan, și va fi teatru și concert, dat de corul dela Brașov, condus de dl G. Dima.

Deschiderea universității din Sofia. În capitala Bulgariei s'a deschis între împrejurări foarte săracioase noul an școlar la universitatea de acolo. Cu mare greutate au putut strânge vre-o 111 ascultători, între cari partea cea mai mare sunt funcționari inferiori și scriitori la oficial polițial, cari au fost amenințați cu pierderea oficiului dacă nu se vor înscrie la universitate. Dintre cei înscriși $\frac{3}{4}$ nu pot fi priviți în înțelesul regulamentului universitar de ascultători ordinari. Până acum numai un profesor și-a început prelegerile, un fost profesor la universitatea din Lemberg. Ceilalți profesori rămân solidari și în grevă și mai departe.

Sistarea prelegerilor din lipsa de lemne. Învățătorii școlii comunale din O-Becse au sistat prelegerile din cauză că comuna nu le încălzește salele de învățământ. Pe lângă aceasta nici renta din prima Oct. a leilor nu li-s'a plătit. Inspectorul regesc își face urechea tun la plângerile lor. E vorba că se mai între încă 35 învățători în grevă.

Revoltă într-o închisoare militară. În închisoarea militară dela Toulousa a izbucnit o revoltă. Gardienii voind să impede e pe un prinsonier de a fugi, prinsonierii în număr de 50 au învins pe gardieni. A trebuit să intervină jandarmeria pentru a restabili ordinea.

Foamete în India. În ținutul Delhi precum și în alte ținuturi din India, băntue o foamete înfricoșată, care amenință cam la 5 milioane de locuitori. După datele oficiale foametea din anul acesta întrece cu mult cea din anul 1899 care a săcerat mai mult de $\frac{1}{2}$ milion de vieți omenești.

Al 115 lea. Casariatul „Reuniuneii române de înmormântare din Sibiu”, a solvit ajutoriul statutar după răposatul membru Maria Lazar Stanciu n. Stanciu.

Acesta este al 115-lea caz de moarte în sinul Reuniunii române de înmormântare sibiene.

Vicecomitele Albei inferioare suspendat. Din Aiud vine știră, că Szasz Iozsef vicecomitele comitatului Alba-inferioară, a fost suspendat. Asemenea și primpretorele Bőjthe. Cauza suspendării ar fi, că ambii au păgubit erariul, cu vre-o 80 000 cor. prin administrarea abuzivă a licențelor de vânzare a spirtuoaselor.

Advocat falsificator de cambii. Advocatul Dr. Weisz Bernát din Timișoara s'a sinucis trăgându-și un glonte de revolver în cap. În urma cercetărilor s'a aflat, că Weisz a comis o mulțime de falsificări de cambii, a căror sumă se urcă la mai multe sute de mii de coroane.

Foaie pentru țărani. Societatea academică „Junimea” din Cernăuți a luat hotărârea, ca să redacteze un ziar național pentru țărani, care să fie netulburat de nici un curent politic. Laudabilă hotărâre, cel puțin țărani să fie cruțați de murdăriile în cari înnoată diferitele curente politice de acolo!

Advocatul Han grațiat. Din Hanovra se vestește că avocatul Dr. Han, care a fost osândit la moarte pentru că și-a omorât soacra, a fost grațiat din partea principelui de Baden și pedeapsa i-s'a schimbat în temniță pe viață.

Mulțumită. Institutul de credit și economii „Sebeșana” din Sebeș, a donat pentru biblioteca noastră școlară 25 cor. În numele comitetului nostru parohial, îi exprim și pe calea aceasta profunda noastră mulțumită și recunoștință. Șugag, la 4 Noemvrie 1907. George Perian paroh gr.-or.

Nenorocire cu automobil. Din Bregenz (lângă lacul Boden) se anunță, că arhiducele Francisc Salvator a făcut o excursiune cu cei doi fii ai sei din Bregenz către Felskirchen. Intre Dornbirn și Hohanems s'a lovit automobilul cu o

trăsură, care îndată s'a răsturnat, iar unii cal i-a rupt picioarele, încât a trebuit împușcat. Oamenii din trăsură încă au fost răniți ușor, unul însă a fost grav rănit. Arhiducele și fii săi au scăpat teaferi, numai automobilul s'a deteriorat astfel, că au trebuit să se întoarcă pe jos la Felskirchen. De soartea răniților se va îngriji arhiducele Salvator, care și-a notat numele celor răniți.

Tălhari descoperiți. Pela începutul anului acestuia s'au întâmplat în Timișoara 3 omoruri cu jaf, a căror jertfe au fost Dumitru Zzulân, Anna Müller și Magdalena Wild cu cei doi fii ai săi. Abia acum s'au putut descoperi ucigașii și anume pe baza unor mărturisiri făcute de un țigan, numit Lakatos, prins înainte cu 2 săptămâni și predat procurorului din Timișoara. E aproape sigur, că și aceste 3 omoruri au fost săvârșite de țigani corturari. Unii dintre ei sunt implicați și în omorul dela Dános.

Bancnote nouă de câte 20 coroane. Banca austro-ungară va pune cu 1 Maiu 1908 bancnote nouă de 20 cor. în circulație pentru a împiedeca falsificările cari s'au pornit în măsură așa de mare. Nouă bancnote vor fi de hârtie mai tare, colorarea roșie se va înlocui cu colorarea lila, ca la bancnotele de 10 cor., asemenea și formatul va fi cam așa de mare. Deocamdată se vor imprima bancnote nouă în valoare de 30 milioane cor.

Vatra norocului. Caprițiile multiple ale norocului mult dorit și câștigat sunt neprețuibile. În zadar alergăm după el, dacă nu voește să ni-se apropie, pe când altădată de sine așa zicând consecvent ne face partași îndurării sale. Cea mai bună dovadă despre aceasta e loteria de classă. Dacă spre ex. privim rezultatele de câștig ale băncii din Budapesta Gaedicke, atunci putem observa din cursul loteriei de față precum și a celei trecute, că în adevăr această bancă e vatra constantă a norocului, aproape zilnic cade un câștig principal pe banca Gaedicke, ai cărei clienți au câștigat în cursul loteriei trecute, între altele, câștiguri principale de 400 000, 70 000, 60 000, de 3 ori câte 30 000 și 20 000, în cursul celei din urmă însă 90 000, 50 000, 25 000, de 4 ori câte 15 000 și de 3 ori câte 10 000 coroane. Această împrejurare, precum și punctuozitatea și iuțala cu care se solvesc câștigurile la această bancă, explică mulțimea clienților, pe cari zilnic îi câștigă această bancă ajunsă proverbială ca vatră a norocului.

Expoziția de vite din Săcădate.

Avem noi locuitorii comitatului Sibiu așezământul numit „Reuniunea română de agricultură din comitatul Sibiu”, pentru care, cu drept cuvânt, ne pot învidia frații din alte comitate. Lucrările binefăcătoare Reuniunea noastră le revarsă mai ales asupra noastră, — a plugarilor. Nu încapă îndoială, că ea se și bucură de încrederea și alipirea acelor, pentru cari muncește. Aceasta e și unica și cea mai mare răsplătă a muncii și oboselilor ei. Dovadă despre aceasta, între altele, ne servește și primirea caldă, de care cărmăcii ei s'au bucurat Duminecă la 20 Oct. n. c., când cu ținerea celei a 17-ea expoziție de vite de prăsilă, aranjată în comuna Săcădate. Locuitorii din Săcădate și din comunele învecinate, la această zi de sărbătoare a poporului muncitor, se aflau la postul lor. Junii din Săcădate, formați în ceată de mândri și voinici călăreți, fala viitorului nostru, în frunte cu clericul Podea și cu învățătorul Măhara, a întâmpinat pe reprezentanții comitetului central, dnii R. Simu, Teodor Andreiu și Vic. Tordășianu, în apropiere de comuna Bradu. La cuvântarea de întâmpinare a clericului Podea, care asigură, că și tineretul e în-uflețit de isprăvile Reuniunii agricole, răspunde R. Simu, însărcinatul comitetului cu prezidarea expoziției, că speranțele Reuniunii se leagă și de tineret, care e chemat a continua munca, a cărei sămânță se revarsă prin lucrările de astăzi ale Reuniunii. La intrarea în comună, reprezentanța comunală, în frunte cu notarul S. Grădinar, a ținut să manifeste bucuria, ce cărmăcii satului o simțesc, când conducătorii noștri se apropie de popor, iar la mijlocul Săcădatei părintele C. Prie, ex primă bucuria turmei sale cuvântătoare pentru cinstea ce li s'a dat prin aranjarea expoziției acolo. La ambii vorbitori a răspuns dl Simu cu afabilitate și iubire.

Expoziția s'a ținut pe livadia dinspre Avrig, carea era anume pregătită pentru expoziție. Membrii juriului, aproape toți prezenți, s'au constituit alegând de prezident pe dl R. Simu, iar de raportor pe secretariul Tordășianu. Intre juri se găsea și dl pretor Graef, în calitate de repre-

zentant al comisiei economice comitatense și veterinarul cercului dl Dr. Zickeli.

Lucrările juriului, cu luarea în samă a vitelor expuse și cu satorirea listei premiilor, a durat peste 2 oare. Vite au fost expuse din comunele Săcădate, Bradu, Avrig, Nucet, Glimboaca și Cornățel. S'a constatat cu satisfacție, că economul nostru din partea locului și a premenit prăsilă, având în gospodăria sa mai ales vite de rassa „Pinzgau”, în parte curată și în cea mai mare parte încrucișată cu rassa ardeleană. Împărțirea premiilor a fos precedată de discursul instructiv al dlui Simu despre foloasele expozițiilor, al dlui T. Andreiu despre ținerea vitelor și de al secretarului Tordășianu, despre foloasele ce le are poporul muncitor dela Reuniunea agricolă.

Premii s'au împărțit în total 36, în valoare de 200 cor., dintre cari 12 premii pentru vaci, 13 pentru junice, 4 pentru vitele și 7 pentru oi.

Toate lucrările săvârșite, pe la 4 d. a., am fost chemați la „masa comună” din casele dlui notar Grădinar. Aici am petrecut câteva momente de veselie, dar e de remarcă, că discursurile ținute au ținut fiecare la câte o lucrare folositoare, ce ar fi să se înciripeze în Săcădate și jur. S'a vorbit despre foloasele ce le-ar aduce alcătuirea unei Reuniuni a femeilor din Săcădate cu scop de a ajuta sărăciea, de a aduna daruri și alte lucruri pentru înfrumșetarea bisericeii, de a ținea consfătuiri cu țărancele asupra economiei de casă, a îmbrăcăminteii, a alimentației, a curățeniei, a grădinaritului, etc. și mai ales a sări în ajutor mamelor scăpătate în timpul lăptării copiilor, când acestea sunt mai avizate la ajutor. S'a vorbit cât de potrivit ar fi ca părinții cu copii mai mulți să dea din ei și la meserii. Părintele Prie, încântat de cele auzite, s'a declarat gata a contribui cu o mare parte din avutul său, înființândei societăți a femeilor din Săcădate. Cum ambe bisericile din Săcădate amenință cu dărămarea, s'a tractat despre aflarea căilor și mijloacelor pentru a sări bisericeii într'ajutor.

„Dumnezeu vede”.

ECONOMIE.

O nouă bancă românească.

Sub numele „Secașana” inteligența din Ludoșul-mare și comunele învecinate la stăruința dlui Ieronim Spornic, fost notar al comunei Veștem, iar de prezent domiciliat în Sibiu, a înființat o casă de credit și păstrare societate pe acții cu sediul în Ludoșul-mare.

Ca director al băncii este ales dnul Ieronim Spornic, de cassar; preotul local Alexiu Staicu și de contabil: notarul I. Cosma.

În direcțiune și comitetul de supraveghere sunt aleși mai toți preoții de ambe confesiuni din localitate și comunele învecinate.

Capitalul social este 30.000 cor. Primește depuneri pe lângă 5% fără termen de abzicere, pe lângă $5\frac{1}{2}\%$ cu termen de abzicere cu cel puțin 3 luni înainte și pe lângă 6% sume mai mari cari stau depuse cel puțin 1 an.

Acordă credite cambiale pe obligațiuni cu caventi, ipotecare și pe amănare de efecte ori alte obiecte prețioase.

Activitatea și-a început-o banca înă din 10 Octomvrie a. c.

Teatru.

Sâmbătă: „Die Räuber” tragedie de Schiller.

Lipsă de sânge

și slăbirea descurajatoare și moliciunea produsă prin aceasta o înfrână repede de minune Emulsiunea lui SCOTT. Renumele cel bun, care și-l-a câștigat Emulsiunea lui Scott ca mijloc sigur contra

3 (276) 2—5

lipsei de sânge

se bazează pe aceea, că numai cele mai fine ingrediente se folosesc, cari se cumpără pe bani și cari sunt supuse unei experiențe îndelungate, și pe aceea, că aceleași prin unicul fel de experiență alui SCOTT sunt prelucrate într-o cremă gustoasă și absolut mistuitoră. Rezultatul este un product de un preț nutritor neîntrecut.

Prețul unei sticle originale C. 250. De cumpărat în toate farmaciile.



Veritabil numai
cu această marcă
— Pescarul — ca
semn de garanție
al experiențelor
lui SCOTT.

AVIZ!

Un băiat se primește ca învă-
țacel la

Stefan Moga
franzelar

[305] 6—6

Str. Trenului 4. Sibiu.

VASILIE BANN

SIBIIU

str. Ounei 7 — str. Faurului 16

în casa sa proprie „La Cizma roșie”
cel mai mare

depozit de încălțăminte

pentru bărbați, femei și copii. Pentru
provincie comanda se trimite reco-
mandate, la caz de nu corăspund, se
primesc îndărăpt în schimb. [90] 31—



în cea mai bogată cantitate, firma

Kokeltaler**Erste Rebenveredlungsanlage**

recunoscută deja de ani ca cea dintâi
și cea mai solidă

Proprietar: **FR. CASPARI,**
Mediaș, Nr. 59. (Ardeal).

Rog cereți listă pentru prețuri ilustrată!
Lista pentru prețuri conține scrisori de
recunoștință din toate părțile țării. Prin
urmare se poate fiecare proprietar de
vie, înainte de a face comanda, încre-
dinta despre promptitudinea firmei și
bunătatea materialului. [307] 8—40

„ALBINA”, institut de credit și economii
în Sibiu
primește depuneri spre fructificare noi:

1. Cu 4% sub 2000 cor., și peste 2000 cor. fără abdicere.
2. Cu 4½% dela 2000 cor. în sus cu abdicere de 3 luni.
3. Cu 5% dela 2000 cor. în sus cu abdicere de 6 luni.

Interesele le capitalizează semestral.

Contribuțiunea de 10% dela interese o plătește institutul.
(308) 5—16

Pentru economi!

Prav pentru îngrășarea vitelor cornute, porcilor și cailor. Vacile dau prin întrebuințarea pravului acestuia lapte mai mult și mai bun. De mare însemnătate este pentru oricare econom a întrebuința acest prav de îngrășare, căci prin aceasta se urcă valoarea, adică prețul vitelor, porcilor și cailor. Prețul 60 fileri.

Moartea cloșanilor și a șoarecilor. Un prav sigur pentru stărpirea acestora. Prețul 60 fileri.

Prav pentru ouatul găinilor. Prin întrebuințarea pravului acestuia, găinile ouă mai mult ca de comun — chiar și în timp de iarnă — pe când altcum nu ne ouă, sau foarte puțin. Prețul 30 fileri.

Unsoare galbină pentru păduchi la vite. Știut este, că vitele și porcii sufer mult de mănăcarea păduchilor, prin care mănăcime sunt reținuți în îngrășarea și dezvoltarea lor, ba chiar slăbesc, încât în loc de a li se ridica prețul, chiar perd din valoare. Fiecare econom să întrebuințeze această unsoare. Prețul 20 și 40 fil.

Extracțe pentru prepararea rumului și diferitelor liqueruri. Cine voeste a-și prepara rum și liqueruri foarte bune și ieftine, să întrebuințeze aceste extracțe. Prețul pentru a prepara 1 litră (st.) 40 fileri. Tot atâta și pentru rachiu de prune, drojdii, slivoviță, borovicika și altele.

Thea foarte fină și bună. Prețul 1 pachet 20 fil., 1 kg. 3 și 4 cor.

Syrup de zmeură. Curat numai din suc de zmeură de pe munte, preparat cu zahar rafinat. 1 kg. i cor. 20 fil.

Tinctură contra picioarelor și mânilor înghețate. 70 fileri.

Tinctură contra bătăturilor (ochi de găină). 70 fileri.

Cereți preț-courantul cel mare și-l primiți gratuit.

Toate acestea se capătă la:

Cornel Demeter

apotecar în Szászváros, piața școalei Nr. 37.

[95] 29—52

Premiat cu medalia cea mare la expoziția milenară din Budapesta în 1896.

Turnătorie de clopote și fabrică de scaune de fier pentru clopote

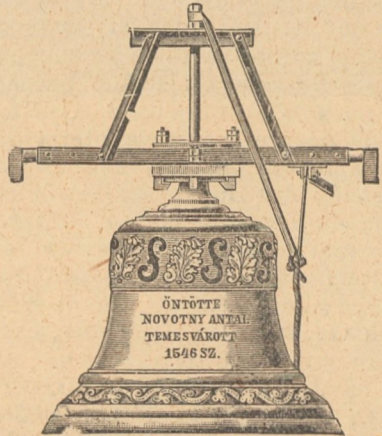
ANTONIU NOVOTNY

în Timișoara-Fabric

se recomandă spre pregătirea clopotelor noue, cum la turnarea de nou a clopotelor stricate, spre facerea de clopote întregi, armonioase pe lângă garanță de mai mulți ani, provăzute cu ajustări de fier bătut, construite spre a le întoarce cu ușurință în orice parte, în dată ce clopotele sunt bătute de o latură, fiind astfel mântuite de crepare. Cu deosebire sunt recomandate (146) 1—52

Clopotele găurite

o invențiune proprie și premiată în mai multe rânduri. Aceste clopote, cari sunt provăzute în partea superioară — ca violina — cu găuri ca figura S, au ton mai intensiv, mai adânc, mai limpede, mai plăcut și cu vibrare mai voluminoasă de cât clopotele turnate după sistemul vechiu, astfel că un clopot patentat de 327 kg., este egal în ton cu unul de 461 kg turnat după sistemul vechiu. — Mai departe se recomandă pentru facerea de scaune de fier bătut, de sine stătătoare, pentru preadjustarea clopotelor vechi cu ajustare de fer bătut, ca și spre turnarea de toate de metal. Prețcuranturi ilustrate gratis.



Joacă acolo unde e norocul mai mare.

La banca GAEDICKE

s'au plătit cele mai multe câștiguri și anume:

Premiul cel mai mare de **600,000** Coroane cu Nr. 62551

de 4-ori câștigurile de câte **400,000** Coroane cu Nr. 11119

400,000 Cor. cu Nr. 19406, **400,000** Cor. cu Nr. 28916, **400,000** Cor. cu Nr. 33464,

mai departe **100,000**, **90,000**, **80,000**, **70,000** Cor. de 5-ori **60,000**, **50,000**, **40,000**, **30,000**.

===== **25,000** Cor. de 10-ori **20,000** Cor. =====

Tragerea clasei I a Loteriei de clase XXI începe la **21 și 23 Noemvrie 1907.**

Câștigurile principale sunt **1 milion**, **600,000**, **400,000**, **200,000**, 2-ori **100,000**, 2-ori **90.000**, 2-ori **80.000**, 2-ori **70.000**, 2-ori **60.000** Coroane etc. etc.

Prețul losurilor:

Intreg

Jumătate

Pătrar

Optime

12.—

6.—

3.—

1.50 Coroane.

BANCA GAEDICKE,

Comandele rog a le efectui cu rentoarcerea poștei.

(314) 1—4

Budapesta, Kossuth Lajos utca 11 sz.